

Nogle indtryk fra Hytteweekenden

"Hvad koster tilmeldingen"?

"Jeg vil godt have 2 Hof og en Rød Tuborg".

"Kan jeg få en madpakke"?

"Giv mig lige 3 pølser og et stykke brød".

"Kan jeg få et glas mælk og et stykke franskbrød med syltetøj"?

"Kommer madpakkerne snart"?

"Tre kopper kaffe".

"Lån mig lige køkkenrullen".

"Har I cigaretter"?

"Er der morgenkaffe og rundstykker imorgen"?

"Hvor er toilettet"?

Jeg kunne blive ved længe endnu.

Når der skal nydes ved folk, hvor de skal henvende sig, men når der skal ydes, så er folk væk. Det er mine tanker efter hytteweekenden i Åbækhytten.

Der er nogle få, der hjælper til ved de forskellige arrangementer, men det er de samme hver gang. Jeg kunne godt nævne navne, men det vil

jeg ikke, da jeg kunne komme til at glemme nogen. De, der hjælper, kan godt lide at lave noget, men det kan jo nemt blive for meget af det gode. Der var nogen, der stod omkring 10-12 timer bag disken om lørdagen, foruden at de hjalp med at skære brænde og gøre indkøb lørdag formiddag.

Så til oprydningen søndag.

Enkelte hjalp om formiddagen med at rydde borde og gulv, men da selve oprydningen med at feje gulv, vaske op, rydde madrasser på plads, vaske gulv, pille trialbane ned, samle de flasker sammen, som nogle idioter havde kylet omkring med, så de var havnet i buske og langt ude på marken, samle paptallerkener og madresten osv., som folk havde smidt rundt omkring, brænde affald af, grave hul til pis og lort, tømme skidespande, fylde brændekurven op, sætte stole og borde på plads, reparere en ødelagt stol og til sidst køre til Åbenrå med nøglen, betale og sige, at nu er alt i orden.

Det er ikke af selvmedlidenhed, at jeg skriver dette, men fordi jeg syntes, at det er for dårligt, at Steen og undertegnede alene måtte klare det sidste. Sidste år var der dog en enkelt eller to mere som hjalp til, og da kunne det til nød gå an. I år havde jeg mest lyst til at køre ind og aflevere nøglen uden at rydde op, men så kunne vi være sikre på, at vi aldrig får lov til at

låne hytten mere. Det er ihvertfald sidste gang, jeg vil være med, hvis ikke der er flere, der hjælper til. Det var det, så til "Kubikken"

Jeg forudser at "Kubikken" snart må ophøre, for det er de samme, der skriver hver gang, og på et eller andet tidspunkt bliver de få trætte af at skrive, bare for at "Kubikken" kan udkomme et par gange om året. Der har flere gange stået i "Kubikken", at vi mangler stof, men det er der ingen, der reagerer på. Når man spørger folk direkte, om ikke de vil skrive lidt til "Kubikken", så er de svar, jeg har fået: "Ja, det kunne da godt være, jeg skulle skrive lidt", og enten er brevet gået tabt undervejs til redaktionen eller også er det ikke blevet til noget alligevel, for vi har ingen breve modtaget. Et andet svar er: "Nej, det ligger ikke for mig at skrive sådan noget". Det kan endda temmelig lærde personer sige.

Så var der en, som ikke har så nemt ved at skrive, og da der var noget, han gerne ville have i "Kubikken", fandt han på at spørge en kammerat ad, om han ville hjælpe med at skrive noget, og se om ikke der kom et indlæg ud af det.

Onsdagsmøder

Det er sagt og skrevet 100 gange før, men det kan ikke gentages tit nok. Der er onsdagsmøde hver eneste onsdag aften hele året rundt, både når solen skinner og når det sner og regner, og alle er velkomne.

For dem som ikke ved, hvad et onsdagsmøde er, skal jeg kort orientere. Da S.M.C.C. ikke har noget klubhus, hvor medlemmerne kan samles, mødes vi hver onsdag aften på en kro et sted i Sønderjylland, her hygger vi os over en kop kaffe, eller hvad man ellers vil drikke, snakker om motorcykler og meget andet. Du er selv med til at bestemme, hvor vi skal køre hen. For tiden mødes vi på stranden i Åbenrå, så hvis du ellers har lyst, så kom bare.

Hvis man er i tvivl om, hvor onsdagsmødet er, kan man slå op i det seneste nr. af "Kubikken" på side 2 øverst til venstre. Jeg bør nok lige tilføje, at efter at onsdagsmøderne er begyndt fra stranden i Åbenrå er mødedeltagelsen blevet kraftigt forøget; det hænger måske sammen med foråret.

Det hjalp at få luftet ud.

Poul Lervad